

PEAL

da ta vaatamas käinud ei oleks. Ta on enda suureks rõõmuks ka oma perekonna jalgpallisikuga nakatanud.

JALGPALLITA EI SAA

Kohtume Peteriga Pärnus tema Wendre kontoris. Peter võtab meid vastu heatujulise naeratuse saatel. Ta on päevitunud ja kannab hästi istuvat ülikonda. Pole veel olnud olukorda, kui Peteril oleks seljas halvasti istuv pintsak. Ta juhatab meid oma kabinetti. Peteril on Pärnus ka korter, kuid seal käivad veel remonditööd. Kabineti kapi uksele ripub jalgpallisärk, millele on Wendre peale kirjutatud. Jah – Peter ei suuda Eestiski jalgpallist eemale hoida. “Me toetame natuke siin Pärnus jalgpalli. Raio Piiraja tuli minu juurde ja tegi ettepaneku midagi koos teha ja ma natuke toetan Pärnu klubi nüüd. Täna on meil muuseas väga oluline mäng Tartuga,” räägib Peter, kelle silmad jalgpallist rääkides elavalt helkima hakkavad.

Ta on ka ise natukene nooruses jalgpalli mänginud, kuid pole selles vallas suurem asi meister. Peter usub, et ta on parem klubi president kui mängija. “Me oleme Norrköpingiga nüüd kõrg- ▶▶

Lõbusa natuuriga Peter Hunt on riietuses konservatiivne – hästi istuv pintsak on kohtumistel *must be*.